॥ व्याध उवाच ॥ पिता माता च भगवन्नेतौ मे दैवतं परं । यद्दैवतेभ्यः कर्त्तव्यं तदेताभ्यां करोम्यहं ।
त्रयस्त्रिंशद्यथा देवाः सर्व्वे शक्रपुरोगमाः । संपूज्याः सर्व्वलोकस्य तथा वृद्धाविमौ मम ।
उपहारानाहरन्तो देवतानां यथा द्विजाः । कुर्व्वन्ति तद्वदेताभ्यां करोम्यहमतन्द्रितः । १४०२०
एतौ मे परमं ब्रह्मन् पिता माता च दैवतं । एतौ पुष्पैः फलै रत्नैस्तोषयामि सदा द्विज ।
एतावेवाग्नयो मह्यं यान् वदन्ति मनीषिणः । यज्ञा वेदाश्च चत्वारः सर्व्वमेतौ मम द्विज ।
एतदर्थं मम प्राणा भार्य्या पुत्रः सुहृज्जनः । सपुत्रदारः शुश्रूषां नित्यमेव करोम्यहं ।
स्वयञ्च स्नापयाम्येतौ तथा पादौ प्रधावये । आहारं सम्प्रयच्छामि स्वयञ्च द्विजसत्तम ।
अनुकूलं तथा वच्मि विप्रियं परिवर्ज्जये । अधर्म्मेणापि संयुक्तं प्रियमाभ्यां करोम्यहं । १४०२५
धर्म्ममेव गुरुं ज्ञात्वा करोमि द्विजसत्तम । अतन्द्रितः सदा विप्र शुश्रूषां वै करोम्यहं ।
पञ्चैव गुरवो ब्रह्मन् पुरुषस्य बुभूषतः । पिता माताऽग्निरात्मा च गुरुश्च द्विजसत्तम ।
एतेषु यस्तु वर्त्तेत सम्यगेव द्विजोत्तम । भवेयुरग्नयस्तस्य परिचीर्णास्तु नित्यशः ।
गार्हस्थ्ये वर्त्तमानस्य एष धर्म्मः सनातनः ।

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि मार्कण्डेयसमास्यापर्व्वणि द्विजव्याधसंवादे त्रयोदशाधिकद्विशतोऽध्यायः ॥ २१३ ॥

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ गुरू निवेद्य विप्राय तौ मातापितरावुभौ । पुनरेव स धर्म्मात्मा व्याधो ब्राह्मणमब्रवीत् । १४०३०
प्रवृत्तचक्षुर्ज्ञातोऽस्मि संपश्य तपसो बलं । यदर्थमुक्तोऽसि तया गच्छस्व मिथिलामिति ।
पतिशुश्रूषपरया दान्तया सत्यशीलया । मिथिलायां वसेद्व्याधः स ते धर्म्मान् प्रवक्ष्यति ।
॥ ब्राह्मण उवाच ॥ पतिव्रतायाः सत्यायाः शीलाढ्याया यतव्रत । संस्मृत्य वाक्यं धर्म्मज्ञ गुणवानसि मे मतः ।
॥ व्याध उवाच ॥ यत्तदा त्वं द्विजश्रेष्ठ तयोक्तो मां प्रति प्रभो । दृष्टमेव तया सम्यगेकपत्न्या न संशयः ।
त्वदनुग्रहबुद्ध्या तु विप्रैतद्दर्शितं मया । वाक्यञ्च शृणु मे तात यत्ते वक्ष्ये हितं द्विज । १४०३५
त्वया विनिकृता माता पिता च द्विजसत्तम । अनिसृष्टोऽसि निष्क्रान्तो गृहात्ताभ्यामनिन्दित ।
वेदोच्चारणकार्य्यार्थमयुक्तं तत्त्वया कृतं । तव शोकेन वृद्धौ तावन्धीभूतौ मनस्विनौ ।
तौ प्रसादयितुं गच्छ मा त्वां धर्म्मोऽत्यगादयं । तपस्वी त्वं महात्मा च धर्म्मे च निरतः सदा ।
सर्व्वमेतदपार्थन्ते क्षिप्रं तौ संप्रसादय । श्रद्दधत्स्व मम ब्रह्मन्नान्यथा कर्त्तुमर्हसि ।
गम्यतामद्य विप्रर्षे श्रेयस्ते कथयाम्यहं ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ यदेतदुक्तं भवता सर्व्वं सत्यमसंशयं । १४०४०
प्रीतोऽस्मि तव भद्रन्ते धर्म्माचारगुणान्वित ॥ व्याध उवाच ॥ दैवतप्रतिमो हि त्वं यस्त्वं धर्म्ममनुव्रतः ।
पुराणं शाश्वतं दिव्यं दुष्प्राप्यमकृतात्मभिः । मातापित्रोः सकाशं हि गत्वा त्वं द्विजसत्तम ।
अतन्द्रितः कुरु क्षिप्रं मातापित्रोर्हि पूजनं । अतः परमहं धर्म्मं नान्यं पश्यामि कञ्चन ।
॥ ब्राह्मण उवाच ॥ इहाहमागतो दिष्ट्या दिष्ट्या मे सङ्गतं त्वया । ईदृशा दुर्लभा लोके नरा धर्म्मप्रदर्शकाः ।
एको नरः सहस्रेषु धर्म्मविद्विद्यते न वा । प्रीतोऽस्मि तव सत्येन भद्रन्ते पुरुषर्षभ । १४०४५
पतमानोऽद्य नरके भवताऽस्मि समुद्धृतः । भवितव्यमथैवञ्च यद्दृष्टोऽसि मयाऽनघ ।